

Enoh – un model în credință

Geneza 5.22; Evrei 11.5

Paul Wilson

© SoundWords, Online începând de la: 03.04.2023, Actualizat: 03.04.2023

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Geneza 5.22; Evrei 11.5

La începutul unui nou an este bine să citim ce relatează Cuvântul lui Dumnezeu despre un credincios dintr-o epocă de mult trecut: despre Enoh. Acest patriarh antedeluvian a trăit într-o lume foarte rea, nelegiuită. El a trăit într-o perioadă când Dumnezeu l-a lăsat pe omul păcătos în seama lui însuși, căci pe atunci Dumnezeu încă nu instituisese niciun fel de stăpâniri - lege și rânduială -, care trebuiau să stăvilească izbucnirile naturii decăzute a omului. Pentru că omul nu era stăpânit, a devenit desfrânat și a umplut pământul cu stricăciune și violență. Dar ce spune Scriptura despre Enoh?

Geneza 5.22: Enoh a umblat cu Dumnezeu 300 de ani.

Aceasta este o mărturie minunată de frumoasă despre un om „cu aceeași fire ca noi” (Iacov 5.17)!

Ce înseamnă să „umbli” cu Dumnezeu? Pentru ca doi să poată „umbla” împreună, ei trebuie să fie „învoiți” (Amos 3.3). Gândurile lor trebuie să fie una; ei trebuie să fie în stare să aibă unul cu altul o relație liberă, nestânjenită, familiară. Nu putem să umblăm cu Dumnezeu și să îngăduim în propria viață lucruri pe care le urăște Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu poate să aibă relație cu răul. Totuși, pe vremea lui Enoh răul era pretutindeni; de aceea, Enoh a trebuit să fie pus deoparte (despărțit). Poate că vecinii săi îl socoteau excentric sau chiar nebun; dar ce contează? Enoh a umblat cu Dumnezeu! El era un om fericit!

Când umblă cineva cu Dumnezeu, aceasta nu înseamnă că el (negativ spus) se desparte de păcătoși; cine umblă cu Dumnezeu va alege asemenea lucruri (pozitiv spus) care îi fac plăcere lui Dumnezeu – și aceste lucruri vor fi apoi și propria sa bucurie. (Să luăm aminte: Dumnezeu l-a condamnat pe Israel pentru că ei aleseseră lucruri care nu-l plăceau Lui; Isaia 65.12). Poate că Enoh a fost disprețuit de toți, ca unul care se deda la viziuni și închipuiri; dar ce valoare aveau, de fapt, reflecțiile lor? Enoh umbla cu Dumnezeu!

Și cât timp a umblat cu Dumnezeu? Cât timp a fost înțeleș greșit, calomniat și disprețuit? Trei sute de ani. Acesta este un timp lung ca să porți ocară – s-o înduri. Există mulți creștini a căror mărturie strălucea viu în vremurile de prigoană. Ei au mers pe rug de dragul lui Hristos sau au suferit într-o mie de alte feluri; dar să fii neîncetat și zi de zi despărțit de lume și de căile sale, de planurile și de speranțele sale, de bucuriile ei (și toate acestea cu prețul să fii înțeleș greșit) – acestea sunt lucrurile care testează credința și devotamentul. Să-ți iei zilnic crucea (Luca 9.23) – aceasta este ceea ce încearcă sufletul. Numai cunoașterea că suntem plăcuți lui Dumnezeu și părtășia prezenței Sale ne vor face capabili să suportăm ocară și rușinea. Numai hotărârea omenească nu este suficientă.

Cum a reușit Enoh lucrul acesta timp de trei sute de ani? *O zi după alta*. El n-a avut nevoie numaidecât, deodată, de curaj și de putere pentru o lună, pentru o săptămână sau chiar și numai pentru două zile - nu, în niciun caz. El a mers cu toată liniștea mai departe în părtășie cu Dumnezeu și în despărțire față de lume, și anume, zi de zi, până când au trecut trei sute de ani. Și acest om al credinței a fost răsplătit prin aceea, că a fost răpit în cer. Dar înainte a avut bucuria să știe că îi este plăcut lui Dumnezeu.

Evrei 11.5: Mai înainte de mutare a primit mărturia că era plăcut lui Dumnezeu.

Dacă privim înainte, spre anul viitor, și vedem toată răutatea din jurul nostru – vrem *noi* într-adevăr să „umblăm cu Dumnezeu”, așa cum a umblat Enoh cu Dumnezeu? Aceasta ne va costa câte ceva, dar nu este lauda lui Dumnezeu o răsplată suficientă pentru orice suferință sau pentru orice pierdere?

Noi nu privim înainte la următorii trei sute de ani; poate că Domnul nostru vine iar deja anul acesta. Tot ce trebuie să facem este să umblăm *astăzi* cu Dumnezeu. Și dacă facem aceasta zi de zi, atunci călătoria va fi în curând sfârșită și apoi vom auzi glasul Său, pe care-l cunoaștem așa de bine, și care ne spune: „Bine, rob bun și credincios! ... intră în bucuria Domnului tău”. (Matei 25.21,23).

Ce har, să umblăm *astăzi* cu Dumnezeu!

„Încolo deci, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Isus ca, după cum ați primit de la noi cum trebuie să umblați și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, cum și umblați, să prisosiți și mai mult” (1. Tesaloniceni 4.1).

Tradus de la: [Henoah - ein Vorbild im Glauben](#)

Titlul original: „Enoch walked with God“

din *Christian Truth for the Household of Faith*, Anul 27, 1974, pag. 1-3

Traducere: E. R.